

Eeva-Liisa Kovanen

Maorien jalanjäljillä

Uusi-Seelanti -ihmeellisen ihana
maa

Maorien jalanjäljillä

Uusi-Seelanti -ihmeellisen ihana maa

Eeva-Liisa Kovanen

Maorien jalanjäljillä

Uusi-Seelanti - ihmeellisen ihana maa

© 2021 Kovanen, Eeva-Liisa

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789528035664

Omistettu Fionnille ja Arlolle. Olette rakkaita.

Kiitos Niina - ilman sinua näitä ihania matkoja ei olisi koskaan tehty.

Kiitos koko perheelle kaikista näistä suurenmoisista kokemuksista, joihin itse kukin on vaikuttanut omalta osaltaan.

Esipuhe

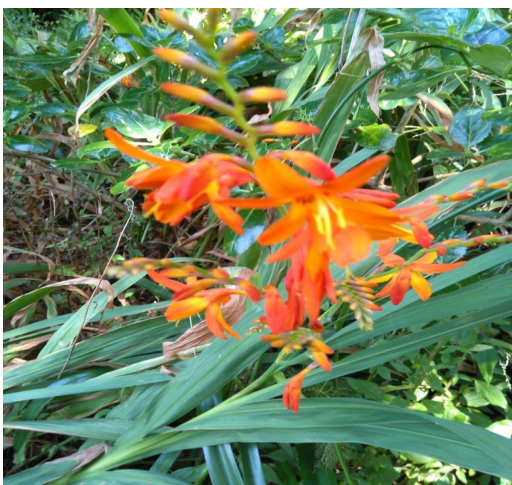
Uusi-Seelanti, maoriksi Aotearoa, sijaitsee eteläisellä pallonpuoliskolla Tyynen valtameren lounaisosassa. Saarivaltio muodostuu kahdesta pääsaaresta, Etelä- ja Pohjoissaaresta sekä lukuisista pienemmistä saarista. Alkuperäiskansaa ovat maorit, joita maassa asuu edelleen vähemmistönä. Englantilaiset tulivat saarille 1700-luvun lopulla James Cookin saapuessa miehistöineen ensimmäisenä maahan. Eurooppalaisten maahanmuuttajien jälkeläiset muodostavat nykyisen väestön enemmistön.

Uusi-Seelanti oli Britannian siirtomaa vuoteen 1931 ja sen jälkeen itsenäinen Kansainyhteisön jäsen. Pääkieli on englanti, mutta myös maoria puhutaan edelleen. Valuuttana on Uuden-Seelannin dollari.

Useimmat matkoistani olen tehnyt puolisoni kanssa talvella tammikuussa. Silloin Uudessa-Seelannissa on keskikesä ja sää on sopiva suomalaiselle. Lämpötila on yleensä alle +30°C mutta kuitenkin yli +20°C astetta. Tuolloin kukkii myös erikoisen ihastuttava puu, jonka nimi on pohutukawa. Sitä sanotaan myös joulupuuksi sen suurten, punaisten tupsukukkien vuoksi. Maastossa kasvaa myös

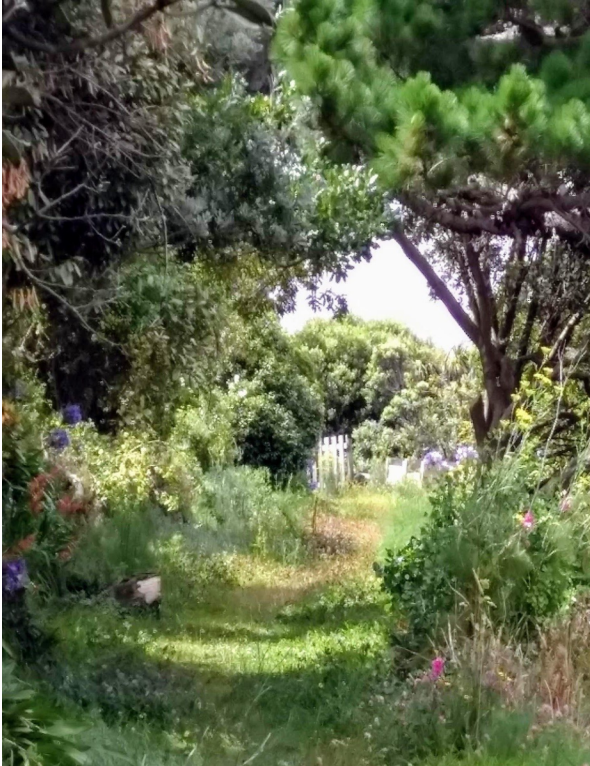
sellaisia kukkia, joita meillä on kesäisin kukkapenkeissä. Luonto tarjoaakin paljon ihmeteltävää ja katseltavaa.

Oma kiinnostukseni tuohon kaukaiseen maahan ja sen kulttuuriin alkoi vuonna 2007 , jolloin tyttärenti muutti sinne asumaan. Hänen perheensä tapaaminen onkin Uuden-Seelannin matkojeni syy. Seurauksina voidaan pitää niitä tuhansia otettuja valokuvia ja muistiin jääneitä pieniä tapahtumia, joista kerron tässä kirjassa. Kaikki valokuvat olen itse ottanut paikan päällä ja jokainen niistä tuo mieleen muistoja. Muistot ovat itselle arvokkaita, mutta jaan ne nyt myös lukijoille.

Kukka kulkijan polulta. Wellington.

Polku vuoren rinteellä - kuin salainen puutarha.
Wellington.

Tämän polun kautta olen usein kulkenut tapaamaan läheisiäni. Valkoisen portin jälkeen näköala avautuu vapaana moneen eri ilmansuuntaan korkealta vuoren päältä.

Pääkaupungissa ja ympäristössä seikkailen

Uuden-Seelannin pääkaupunki, Wellington, sijaitsee Pohjoissaaren etelärannalla. Yleisilmeessä hämmästyttävintä on ehkä se puhtaus ja siisteys, joka tässä suurkaupungissa vallitsee. Kaduilla voi kulkea vaikka sukkasillaan ja turvallisesti. Kaikkialla kohtaamani ihmiset ovat olleet hyvin ystävällisiä. Katunäkymässä väestön rodullinen kirjo on moninainen. Sanotaankin, että Uusi-Seelanti on maa, joka on kuin maapallo pienoiskoossa. Sieltä löytyy paljon erilaisuutta sekä ihmisissä että luonnossa.

Wellingtonin sataman lähellä on maan kansallismuseo, Te Papa. Sisälle pääsee ilmaiseksi - vain joistakin erikoisnäyttelyistä peritään maksu. Olen käynyt katsomassa lastenlasteni kanssa esimerkiksi maailmaa kiertävän Lego-näyttelyn, jossa oli muun muassa esillä palikoista tehtyjä kuuluisia rakennuksia pienoiskoossa ja jopa Titanicin uppoaminen oli rakennettu Legoista. Vain mielikuvitus oli ollut rakentajilla rajana. Wellingtoniin saapuvat harvinaiset taidenäyttelyt tuodaan esille juuri Te Papaan.

Olen ollut Te Papan suuressa salissa eräänä syksynä todistamassa juhlaa, jossa monet saivat kansalaisuuden. Kaupunginjohtaja kutsui nimellä jokaisen yksitellen esiin ja antoi tuon tärkeän dokumentin esiintymislavalla suuren yleisön edessä. Lisäksi uudet kansalaiset kätelivät juhla-asuisia virkamiehiä, jotka odottivat lavalla omaa vuoroaan toivottaakseen heidät tervetulleiksi. Jokainen uusi kansalainen sai ansaitsemansa aplodit. Kansalaisuuden saamiseksi on täytettävä tarkat ja vaativat kriteerit, jotka jokainen heistä oli läpäissyt. Lopuksi lauloimme yhdessä pianosäestyksellä Uuden-Seelannin kansallislaulun. Se tosin laulettiin niin korkeassa äänialassa, että itselläkin, entisenä paikallisen kuoromme sopraanona, oli vaikeuksia laulaa. Mutta kansallislaulu on kaunis - hyvin erilainen kuin omamme. Tämän jälkeen koko juhlaväki johdatettiin kahvitarjoilujen pariin. Oli upea ja ainutlaatuinen mahdollisuus olla läsnä tuossa tärkeässä tilaisuudessa. Läsnä oli monta onnellista ihmistä.

Kirja kertoo sanoin ja kuvin Uudesta-Seelannista ja sen upeista maisemista tavallisen matkailijan silmin nähtynä. Maa onkin monen matkailijan unelmamaa, johon moni haluaisi matkustaa. Se on kuitenkin niin kaukana Suomesta. Ehkäpä kirjan sisältö helpottaa matkakuumetta tai saattaa se aiheuttaa sitä myös lisää. Kaikki on lukijan vastuulla. Suomalainen voi kokea olevansa Uudessa-Seelannissa kuin kotonaan, mutta kuitenkin kaikki on erilaista ja hyvin mielenkiintoista.

Kokemuksia kertyy eläen..

